

Szerényi Sándorné Az Első Férjével, Steiner Ferencsel

A képen én vagyok, és az első férjem, Steiner Ferenc. A képet Rédner Márta készítette. Ő később a Nők Lapjának lett a fotográfusa. Nekem osztálytársam volt a polgáriban, és őt kértem meg, hogy fényképezzen le bennünket.

Feri 1913-ban született - öt évvel voltam idősebb nála. 1938-ban, négy év udvarlás után házasodtunk össze, és a Károly körút 5-ben béreltünk egy egyszobás udvari lakást. Ferinek olyan tervei voltak, hogy menjünk ki Palesztinába. Ő már járt is egy tanfolyamra, ahol ivritül tanították. Én azt mondtam, hogy csak akkor fogok ivritül tanulni, ha már a hajón leszünk. De nem tudtam magam elhatározni, mert annyira imádtam a szüleimet, hogy nem voltam hajlandó elmenni. Pedig lehet, hogy szegény Feri most is élne, vagy legalábbis tovább élt volna. Mert 1942. május 26-án behívták munkaszolgálatra Pokoltanyára. Onnan aztán ő már nem tudott többé hazajönni, hanem különböző helyekre vitték, és végül 1942. július 22-én Nagykátáról vitték el őket Ukrajnába. Akkor láttam utoljára, mert egy nappal az indulás előtt még meg lehetett látogatni. Ukrajnából eleinte minden hónapban írhattak egy levelezőlapot, aztán volt olyan szigorítás, hogy a levelezőlapra csak rá volt nyomtatva a szöveg, hogy: jól vagyok, nincsen semmi bajom. Jó sok levelet írt, és én aztán mind eltéptem, csak az utolsót tartottam meg, amiben már azt írta, hogy lehet, hogy nemsokára hazafelé indulnak. Ezt a lapját 1944 októberében kaptam meg, pont a születésnapomra érkezett. Ez volt az utolsó hír, amit kaptam róla. Aztán megtudtam, hogy elvitték őket a későbbi NDK területére, és ott egy Schönau nevű helységben halt meg. Fertőző hasmenést kapott és abba halt bele.